

Ο ΛΥΧΝΟΣ,

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ.

ΕΤΟΣ 1ον
ΑΡΙΘΜΟΣ 8ος



Τιμῶται εἰς τὸ ἐσωτερικὸν λε-
πτὰ 15. — Εἰς τὸ ἐξωτερικὸν
τὸ ἰσότιμον.

Κεφαλληνία, 28 Ὀκτωβρίου 1859.



Ο ΛΥΧΝΟΣ ΕΙΣ ΚΙΝΔΙΝΟΝ.

‘Ο λύχνος εἶναι σὲ κίνδινον γιὰ πολὰ δίκχη,

1ο γιὰτι, ἀπὸ περισσότερους ἀπὸ τριακόσιους συνδρομητὰς ὁποῦ ἔχει, φοβάται καὶ δὲ θὰ λάβῃ τὰ ἐξοδία του.

2ο γιὰτι, ἀπὸ περισσότερο ἀπὸ 200,000 — ψυχὰς ποῦναι στὴν Ἑφτάνησο, δὲν ἔλαβε ποτὲ μιὰς συλλογῆς βοήθεια (1).

3ο γιὰτι, ἔπειτ’ ἀπὸ τὴν πρώτη καταδρομῇ, δὲν τοῦ ἔγινε πουλιὸ ἄλλη.

Στὰ μέρη τὰ δικάμας, τὰ μοναχὰ χαρτιὰ ποῦ ζητηθῶνται μὲ ζῆλο, καὶ πληρόνονται μ’ εὐχαρίστηση, εἶναι τὰ τραπουλόχαρτα. Χαρτιὰ ἠθικὰ ὡς ἦνε ὁ Λύχνος, οἱ ἄνθρωποι τὰ δέχονται γιὰ νὰ μὴν εἰποῦνε τὸ ὄχι τοῦ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΔΕΛΦΩΝ

(1) Ὁ μοναχὸς Ἐὐσφόρος τοῦ ἔστειλε τώρα δεξιά ἐνὰ μίση ἀρτοῦ, καὶ ὡς κ’ ἐκείνο στὸ λογιολογιστικόν, κ’ ἐχρειάσθηκε νὰν τὸ μεταφράσῃ.

συγγραφέως, ἀλλὰ νομίζουने πῶς ἤθελ' εἶναι πάρα πολὴ συγκατάβαση τὸ νὰν τὰ πληρόνουने κηρύλας.

Ἄν ἡ Ἐφημερίδαου ἦτανε πολιτικὴ, ἢ θεολογικὴ, πολλοὶ ἀπὸ 'κείνουσ ὁποῦ ἔχουने τὰ χέριатуσ ἀπάνου σὲ τοῦτα τὰ δῶυ ρουθουνοσκοινα, ἤθελε μὲ βοθηήσουने μὲ τὸ κοντίλιτουσ· ἀλλ' ἀπλῶσ μόνον ἠθικὴ ποῦφ! Τὴν 'πιτυχιά τῆσ ἠθικῆσ διδασκαλίασ εἰσ τὴν κοινωνίαμασ τὴν ἴδαμε· ἄλλοι αἰδιάζουने, καὶ ἄλλοι δυσαρεστοῦνται. Χῶρια ἀπὸ 'κείνουσ ὁποῦ, ἔχοντεσ κατεπείγουσαν ἀνάγκην διὰ τὴν διατήρητην τῶν καταχρήσεων, ἐκεῖνοι κατευθείαν δαιμονίζονται.

Μέσα σὲ τέτοιεσ ριζικὲσ δυσκολιὲσ, τὸ μόνου ποῦ ἠμποροῦσε ριζικὰ νὰ ὠρελήση τὸ Λύχου ἤθελ' εἶναι ἡ ἐξακολούθηση τῶν καταδρομῶν. Ἡ πρώτη ἐκεῖνη καταδρομὴ μοῦ ἤφερε, καὶ μοῦ ἐπρόσθεσε εἰσ τοῦσ 120 συνδρομητάσ ὁποῦ εἶχα, ἄλλουσ 190, ἀνάμεσα στοῦσ ὁποίουσ τὸν Μέγαν Ἀρμωστήν καὶ τὴν π ρ ο σ φ ε ρ ο μ έ ν η ν ὑπεράσπισήντου· κάποιουσ ὀλίγουσ ἱερεῖσ τοῦσ ὁποίουσ ἴδα μ' εὐχαριστησήμου· καὶ ἀπάνου σ' ὄλα πολουσ οἰκογενειάρχασ Κυρίουσ ὁποῦ μοῦ ζητοῦν' τὴν Ἐφημερίδαου γιὰ τὰ παιδιάτουσ. Εἰσ τοῦσ ὑστερουσ τούτουσ ξανοίγω ὅτι ὑπάρχουने μέσα στὴν κοινωνία καὶ τίμιοι — νοήμωνεσ, ἀπάνου στοῦσ ὁποίουσ ἠμπορεῖ κανεῖσ νὰ ἐλπῖση διὰ τὴν ὑποστήριξην τῆσ Ἀλήθειας, διὰ τὴν ἀναγέννησην τῆσ κοινωνίασ.

Μοῦ φαίνεται ὅμωσ πῶσ ὁ Λύχουσμου ἔμεινε πλέον ἐκεῖ ποῦ τὸν ἄφησε τὸ ξεφυτίλισμα τῆσ πρώτησ Καταδρομῆσ· καὶ φοβοῦμαι πῶσ δὲ θ' ἀργήση νὰ πέση στὰ συνηθησμένα τυπικὰ ἐγκόμια τῆσ Ἀδιαφορίας, ἐνθα οἱ Δίκαιοι, Λόγοι τῶν Ἱεροκυρήκων, ἀγαπεύονται· ἐνθα οἱ Προκαταρκτητικοὶ τῶν Διδασκάλων οἰκοδομοῦνται· ἐνθα τόσ' ἄλλα κείττονται ἀπείραχτα, γιὰτὶ ἐκεῖ δὲν εἶναι φθόνου, δὲν εἶναι διαβολὴ, ἀλλ' ἀδιαφορία ἀτελεύτιτουσ.

Ἡ Ἀλήθεια χρειάζεται καταδρομὲσ καθῶσ ἡ ζωγρ

φία χρειάζεται ἴσκιουσ.—Ἡ Καταδρομὴ εἶναι ὁ δείχτησ τῆσ Ἀλήθειας.—Ἀλήθεια χωρὶσ Καταδρομὴν, εἶναι δύναμη χωρὶσ ὠθησην· εἶναι πρᾶγμα ποῦ μένει ἀνεργο, ἀμελημένο, καὶ γλύγορα λησμονητάι.

Ἡ μία γλύγορη καταδρομὴ, ἢ ὁ Λύχουσ εἶναι σὲ κίνδυνου. (1)

ΠΕΡΙ ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΥ.

(Ἐξακολούθηση—Ἰδὲσ σελ. 43. 44.)

Τὸ Βαρόμετρον εἶναι μία μηχανὴ ἀπὸ ἓνα σολινάρι γυάλινο, ἔωσ τρία πόδια μακρὸ, ἄτρυπο ἀπὸ τὴ μίαν ἄκρη, ἐνῶ ἡ ἄλλητου ἄκρη ἢ τρύπια εἶναι βουτημένη εἰσ ἓνα μικρὸ δοχεῖου γεμάτου ὑδράργυρου. Τὸ σολινάρι πρέπει νὰ ἦναι ἐντελῶσ ἀδιον, ποῦ θὰ πῆ, δὲν πρέπει νὰ ἐμπεριέχη μὴτε ἀέρα. Τότεσ, ὁ ἀέρασ ἀπ' ὄξουθε, ἐκεῖνουσ ὁποῦ πατεῖ ἐπάνου στὸν ὑδράργυρου τοῦ δοχείου, πιέζοντασ μὲ τὸ βάροστου ἐπάνου στὸν ὑδράργυρου, τὸν βιάζει νὰ μπαῖνη μέσα στοῦ σολινάρι, καὶ νὰ ἀνεβαῖνη ἢ νὰ κατεβαῖνη, κατὰ ποῦ ἡ ἀτμοσφαῖρα φορτομένη ὑγρασίαν βαρένη, ἢ ξαναγενόμηνε στεγνὴ ἐλαφρόνη.—Ἡ μηχανὴ τούτη εἶναι ἀκουμβησμένη ἀπάνου σὲ μία ταῦλα, εἰσ τὴν ὁποίαν εἶναι σημειωμένοι διάφοροι βαθμοὶ ἀνεβασμοῦ καὶ κατεβασμοῦ· ἀκολουθῶσ διάφοροι βαθμοὶ βάρουσ καὶ ἐλφρότητουσ τοῦ ἀέρου.

Ἐχοντασ ἓνα τέτοιου σολινάρι, ἠμπορεῖσ νὰ κατασκευάσησ ἓνα Βαρόμετρο μὲ τὸν ἀκλόουθου τρόπον. Γιμί-

(1) Ἀκούω πῶσ εἰσ τὴν Κεφαλονιά κάτι κουνούνε. Ἄι, ὅτι κάμου ἐκεῖνοι! Εἰσ τὴν στιγμὴν ὁποῦ εἶχα νὰ στεῖλω τὴν ὕλην εἰσ τὸ Ἵπογραφεῖον ἔλασα ἐπισημῶσ τὴν εἶδησιν μιὰσ ἄλλησ διαβολῆσ ὁποῦ τῶρα μοῦ πλέκεται στὸν Κερασοῦσ. Καλὸ σιμάδι, Ἄν οἱ Διὰλοὶ κάνονε τόσο βόρυσο, ὡσ τὴν ποῦ ἔνε κατὰ ἡ δουλιέσμου.

ζης ἐντελῶς τὸ σολινάρι ἀπὸ ὑδράργυρον· τοῦ βουλόνης τὴν ἀνοιχτὴν ἀκρῆ, καὶ ἔτσι βουλομένη τῆ βουτᾶς μέσα σ' ἓνα μικρὸ δοχεῖον γιομάτο κ' ἐκεῖνο ἀπὸ ὑδράργυρον. Ἐκει-μέσα τότε τὸ ξεβουλόνεις, καὶ ὁ ὑδράργυρος τοῦ σολιναριῦ θέλει κατεβεῖ εὐθὺς ἕως 28 βαθμοῦς, ὡς ἔγ- γιστα, ἀπάνου ἀπὸ τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ ἐξωτερικοῦ ὑδράρ- γυρου. Ἐκεῖ τότε σημειώνεις 28· καὶ διαιρεῖς τὸ ἀποκᾶ του διάστημα εἰς 28 ἴσα μέρη.

Τὸ Βαρόμετρο τοῦτο ἔτσι κατασκευασμένο, ὀνομάζε- ται Βαρόμετρο μὲ δοχεῖον.—Εἶναι ὅμως καὶ τὰ Βαρόμε- τρα διὰ Σίφωνος· τὰ ὁποῖα δὲν διαφέρουν ἀπὸ τὸ εἰρημένον Βαρόμετρο, παρὰ καθότι τὸ σολινάρι ἀπὸ τὸ ὅποιο σχη- ματίζεται εἶναι γυρισμένο στὸ κάτω μέρος εἰς εἶδος σίφωνος. Τοῦτα ἴσως εἶναι τὰ καλῆτερα, καὶ ἀνάμεσα σὲ τοῦτα ἐκεῖνο τοῦ Κυρίου Gay Lussac.

Τὸ Βαρόμετρο δὲν ἔπρεπε νὰ λείπη ποτὲ ἀπάνου ἀπὸ τ' ἀλόνια τὸ καλοκαίρι. Ἐξεναντίας, κανένας ἀπὸ τοὺς σταφιδοκτῆμονας δὲν τὸ ἔχει ! καὶ εἶναι λυπηρὸ νὰ βλέ- πη κανεὶς ὅτι, ἀντιτα Βαρομέτρου, προκρίνουνε νὰ ἔχου- νε στρίγγλους, καθὼς τοὺς εἶχανε τὸν Μεσαῖον Αἰῶνα. Ἐνας τέτοιος ἦταν' ἐπέρισι στὴν Κεφαλονιά, ὁποῖος ἐ- πρόλεγε τοὺς καιροὺς δεκαπέντε ἡμέρες πρωτῆτερα. Σχε- δὸν ὅλοι τοῦ ἐπιστεύανε καὶ τὸν ἐπληρώνανε μὲ χρήμα- τα, μὲ σταφίδα, μὲ κριθάρι, μὲ ὄσπριο, κτλ.... Ἐντροπή!

Μὲ συγχωρᾶς, Φίλε X, ἀν ἀρνοῦμαι νὰ μιλήσω ἐναν- τίον εἰς τὰ φουντόματα. Ἡ δουλιὰ τοῦ φουντόματων εἶναι μιὰ δουλιὰ τελειομένη καὶ τὰ φουντόματα τοῦ γυ- ναικῶνε ἤθελε μείνουν ἀτράνταχτα στὲς παρατήρησές μου καθὼς ἐμείνανε ἀτράνταχτα στὲς παρατήρησες ὄλου τοῦ κόσμου. Ἡ παρατήρησες δὲν ἔχουνε δύναμη ἀπάνου σ' ἓνα συρμὸ ποῦ πισμόνει γιὰτὶ ἀποδοκιμάσθηκε. — Ἐξεναντίας, εἶσουνε βέβαιος, ἀν τὰ φουντόματα δὲν ἤ- θελε περιπαιχθοῦν' τόσο ὅσο ἐπεριπαιχθίκανε, δὲν ἤθελε

βαστάξουνε τόσο ὅσο ἐβαστάξανε, καὶ πιστεύω μάλιστα πῶς δὲν ἤθελε φουντόσουνε τόσο ὅσο ἐφουντόσανε. Ἄν ἐνθυμάσαι, φίλεμου, στὴν ἀρχὴ δὲν ἦτανε πάρι βελέσια χυλισμένα, τὰ ὁποῖα, ναι, μάλιστα, ἀπὸ φορὰν τῆ φορὰ ἐλαβαίνανε πάντα περισσότερῆ στεραιότητα καὶ πλατύτε- ρο γύρο, μὲ τὰ στεφάνια τὰ σηδερένια, καὶ οἱ βουρλιάδες δὲν ἐπροστεθήκανε πάρι ἔπειτ' ἀπὸ τὰ γέλοιαμας. Ἡ γυναῖκες ἐθελήσανε μὲ τοῦτο νὰ θριαμβέψουν' ἀπάνου στὰ γέλοιαμας.

Συμφωνῶ μ' ἐσὲ εἰς ὅλα. Πραγματικῶς, καὶ ὄν τις κά- θονται στὸ σοφὰ τὰ στεφάνια πετηνόνται ψηλά καὶ κάνου- νε αἰδία, . . . καὶ ἀπάνου σὲ σχάλα δὲν ἔπρεπε ποτὲ νὰ παρουσιάζονται ὄντις ἦνε ἀνθρώποι ἀπουκάτουθε, . . . καὶ στὸν περίπατο δὲν ἤμποροῦμε νὰν τὲς κοντέψωμε νὰν τοὺς δώσωμε χέρι, . . . καὶ ὅλα τ' ἄλλα ὅσα μοῦ λὲς εἶναι ὅλα φρόνημα. Μόνον ἓνα πρᾶμμα σὲ ροτάω, « Μή- πως τὲς ἀγαποῦμε λιγότερο, γιὰτὶ ἐλάβανε τὴ φαντασία νὰ γένουνε γελοῖες; »

ΠΝΕΥΜΑΤΩΔΗΣ ΕΚΔΙΚΗΣΗ

Ἐνας Κύριος ἦτανε βαρεμένος εἰς τὰ γελάσματα ποῦ τοῦ ἔ- κανε ὁ Ῥάφτης του. Ὅσες χιλιάδες φορὲς τοῦ ἔταξε, τόσες χιλιά- δες φορὲς τὸν ἐγέλασε !

« Μάστορα, τοῦ λέει τέλος-πάντων δίνοντάςτου πρᾶμμα γιὰ ἓνα νέο φόρεμα, « πᾶς ὅση διορία θέλεις, καὶ πέζμου πότε θὰ μοῦ τὸ φέρῃς » μὰ τὴν ἡμέρα ἐκείνη τὸ θέλω ἀσφαλτα. » Ὁ Μά- στορας ἐπῆρε τὴ διορίατου, καὶ ὑποσχέθηκε νὰ μὴ λείψῃ.

» Ἰδὲ καλὰ » τοῦ εἶπε ὁ Κύριος, « ἐπειδὴ δὲν ἐπιθυμῶ νὰ γεληῶμαι περισσότερο. »

« Ἄν δὲν πεθάνω, λέει ὁ Μάστορας, δὲν σοῦ λείπω. Ἄν σοῦ λείψω, πάντεχε πῶς ἀπέθανα. »

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

Καὶ ὁμοίως τὴ μέρα ἢ παραδιορισμένη ἦλθε, καὶ ὁ Μάστορας δὲν ἐβαστάξανε τὴν ἄλλη μέρα λοιπὸν ὁ Κύριος ἐκεῖνος χωρὶς νὰ

χάση καιρὸν, καταχωρεῖ στὴν ἐπισημότερη ἀπὸ τὲς ἐφημερίδες τοῦ Τύπου τὴν θαντὴν τοῦ Μαστόρου, μὲ ἓνα νεκρικὸν ἐγκόμιον ἐπιτούτου γραμμένο.

Ὅσοι εἶχανε πρᾶμμα στοῦ Μαστόρου ἐτρέξαν' εὐθὺς νὰ γλυ-
τρόσουν' τὸ πρᾶμματους. Σὲ λίγο, τὸ ἐργαστήρι ἐγίόμοσε· μὰ
καθένας ὁποῦ ἔμπαινε ἔκανε τὸ σταυρότου βλέποντας τὸ Μάστο-
ρα ζωντανόνε! Ἐζητούσανε πάντα πληροφορίες, καὶ κάθε φορὰ
ὁ βράφτης ὑποχρεονότουνε ν' ἀρχίζη ἀπὸ τὴν ἀρχὴ νὰν τὰ ματαλέη,
. . . . καὶ πάντα ἔντροπιασμένοι καὶ συγχισμένοι, . . . ὅσο ποῦ
τέλος-πάντων ἔχασε τὴν ὑπόμονή, καὶ φεύγει ἀπὸ τὸ ἐργαστήριτου
ἀποφασισμένοι νὰ πάη νὰ βρῖση ἐκεῖνονε ποῦ ὑποφτεβότουνε νὰν
τοῦ τὴν ἔκαμε. Ἄλλ' ὁ Κύριος ἐκεῖνος μὸλις τὸν ἔδε, ἔβαλε τὴ
φωνὴς « Ἐνας Βρικόλακας! Ἐνας Βρικόλακας! Τὸ Στοιχὸ τοῦ
Μαστόρου! . . . » Σὲ τοῦτο πάλε τὸ νέο ἀπάντεχο ὁ Μάστο-
ρας τᾶχασε, κ' ἔφυγε κ' ἐκεῖθε ὀρκίζοντες νὰ μὴ ματαγέλαση
πουλιὸ κανῆνε.

Τοῦτες τὲς ἡμέρες ἐγδόθηκε τὸ πρῶτο φύλλο τῆς Ἄλογόμυγας.
Ὁ σκοπὸς τῆς Ἐφημερίδος εἶναι καλὸς· θέλει ἐπιτηρεῖ τὴν Κυ-
βέρνηση καὶ τοὺς ὑπαλλήλουςτης εἰς ὅλους τοὺς κλάδους, καὶ θέ-
λει τοὺς ἐπιπλήττει ὅταν λείπουν' ἀπὸ τὰ χρέητους. Τοῦτο εἶναι
καλὸ. Ἄλλὰ τί χρειάζονται ἢ αἰσχρολογίαι; ποῖοι θὰν τὲς νο-
στιμευθοῦνε; ποῖοι θὰ μ'πορέσουνε νὰν τὲς διαβάσουνε χωρὶς
συχασιά;

Δὲν ἠμποροῦμε νὰ γοήσωμε πῶς, ἄνθρωποι ποῦ ἀπαιτοῦνε ἀ-
πὸ τοὺς ἄλλους νὰ κάμνουν' τὰ χρέητους, αὐτοὶ πρῶτοι λείπουνε
ἀπὸ τὰ δικάτους, αἰσχρολογοῦντες διὰ τοῦ Τύπου! Δὲν γνω-
ρίζουνε τάχα ὅτι ἓνα ἀπὸ τὰ χρέη τοῦ καλοῦ πολίτου εἶναι καὶ
ἡ δημόσια εὐπρέπεια;

Ἡ παρατήρησέμας ἀγκαλὰ αὐστηρὲς, εἶνε ὅμως φιλικὴς. Ἐμεῖς
ἐπιθυμοῦσαμε τὴν Ἄλογόμυγα τέτοια, ποῦ νὰ μ'ποροῦμε νὰν τὴνε
μπαζώμε στὰ σπῆτιαμας, καὶ, στὴν περιστάσημας, νὰ προστρέ-
χωμαι κηρύλες εἰς τὲς σελίδεςτης.



Ἐνα χωραϊτόπουλο ἀπάντησε μίᾳ χωριάτισα ποῦ ἤφερνε στὴ
χώρα κάτι γαϊδούρια: καὶ θέλωτας νὰ δεῖη τὸ πνεύματου,

« Καλὴ μέρα, τῆς λέει, μὰ νὰ τοῦ γαῖδουρί-
ωνε. » Αὐτὴ ὅμως χωρὶς διόλου νὰ ταραχθῆ, « Καλημέρα »,
λέει, « παιδίμου ».

(Παρμένο ἀπὸ τὸ Ἄγγλικόν)

Ἐνας στρατιώτης ἀπὸ τὸ Glasgoa (1), ἀντίς ν' ἀνοῖξη βιβλίον
εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, ἔβγαλε ὄξου ἓνα δέμα τραπουλόχαρτα καὶ
τ' ἄπλωσε ὀμπρόςτου. Ὁ Ἱερέας βλέποντας ἓνα τέτοιο σκάνταλο,
ἐδιόρισε καὶ τὸν ἐβγάλανε, τὸν ἐπήγαγε στὸν Σταθμόν, καὶ με-
τέπειτα τὸν ἔστειλε στὸν Ὀπλαρχηγόντου διὰ νὰν τὸν παιδέψη.

Παρακαλῶ, Κύριέμου, νὰ μὲ ἀκούσης πρῶτα εἶπεν ὁ στρατι-
ώτης· ἐπειδὴ ἡ διαγογήμου δὲν ἔχει τίποτες ἀξιοκατάκριτο. Σὺ,
Κύριε, γνωρίζεις πόσον ὁ μισθὸς ὁποῦ δίνει ὁ Βασιλεὺς εἰς τοὺς
στρατιώτας εἶναι μικρὸς, καὶ δὲν μᾶς δικᾶ γιὰ τὰ ἔχταχα ἐξο-
δα. Πρὸς τοῦτοις, χρειάζουμάθε κ' ἐκκλησιαστικὰ βιβλία. Τί
νὰ γένη! Ἐπακρίσθηκα ἓνα οικονομικὸ μέσον. Ἀγόρασα ἓνα δέ-
μα τραπουλόχαρτα, καὶ ἰδοῦ,—

Ὁ Ἄσος μου ἐνθυμίζει ὅτι ἓνας μόνος εἶναι ὁ Θεός. Τὸ
Δύω, μου ἐνθυμίζει Πατέρα καὶ Υἱόν. Τὸ τρία, Πατέρα, Υἱόν,
καὶ Ἅγιον-Πνεῦμα. Τὸ τέσσαρα, τοὺς τέσσαρους Εὐαγγελιστάς.
Τὸ πέντε, τὲς πέντε παρθένας ὁποῦ ἐγνοιασθήκανε κ' εἶχανε λά-
δι γιὰ τὸ λύχνουτους· κ' ἐκεῖνες τὲς ἄλλες πέντε ποῦ δὲν ἐγνοι-
ασθήκανε καὶ δὲν εἶχανε (2)— Τὸ ἔξι, μου ἐνθυμίζει ὅτι εἰς
ἔξι ἡμέρες ὁ Θεὸς ἔπλασε τὸν Κόσμον. Τὸ ἑπτὰ, ὅτι τὴν ἑβδό-
μην ἡμέραν ἀναπαύθηκε. Τὸ ὀχτῶ, μου ἐνθυμίζει τοὺς ὀχτῶ δι-
καιους ὁποῦ ἐγλυτρόσανε ἀπὸ τὸν Κατατακλεισμό. Τὸ ἔννεά,
τοῦς ἔννεά λεπρούς, ὁποῦ τοὺς ἐκαθάρισε ὁ Χριστός, καὶ δὲν ἐπι-
στρέψανε νὰν τὸν εὐχαριστήσουνε. Ἦτανε δέκα, καθὼς ξέρεις, ἀ-
φέντη, καὶ ἓνας μοναχὸς ἐπίστρεψε νὰν τὸν εὐχαριστήση. (3)

Λέγοντας ἔτσι, ἔπιασε τὸ Φάντε, καὶ τὸν ἐπέρασε χωρὶς νὰ πῆ
τίποτα. Ἀκολούθως πιάνει τὸν Καβάλο καὶ λέει,

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

(1) Glasgoa, Χώρα εἰσὶ τὴν Σκωτίαν.

(2) Αἰσχρολογία, ἔργον 25—

(3) Λουκάς, Κεφ. 17—

ΣΤΑΝΘΗ Ν. ΝΥΒΙΚΙΟΥ
ΥΠΟΚΑΤΗΓΟΡΗΤΗΣ ΤΟΥ ΜΕΤΩΝΟΥ
ΙΥΚΟΒΑΤΕΙΟΣ

‘Ο Καβάλος, μού ἐνθυμίζει τὸν Ἄη-Γιώργη. ‘Ο Ἐήγας, τὸν Βασιλέαμας, καὶ τῶν Βασιλέα τοῦ Οὐρανοῦ.

“Αἰ! Ἀρέντη. Ἡ φτώχεια τέχνη ἐργάζεται. — ‘Ως κ’ ἐμὲ ἡ φτώχεια μὲ ὑποχρέωσε νὰ ἐφεύρω μία λιγέξοδη Βίβλο· καὶ δὲν εἶχα διόλου σκοπὸ ν’ ἀταχτήσω μὲ τοῦτο στὴν Ἐκκλησία.

Πάει καλὰ, εἶπεν ὁ ‘Οπλαρχηγός· Ἐσὺ εἶσαι ἕνας πολὺ ἀξίος ἄνθρωπος. Παρατηρῶ ὅμως ὅπου ἐκείνον τὸ Φάντε τὴν ἐπίραςες χῶρις νὰν τὸν ἐξηγήσης.

Ἐύκολο πρᾶμμα, λέ’ ὁ στρατιώτης· Ἐκεῖνος ὁ Φάντες, ἦν ἐκεῖνος ὁ Κοντόσταυλος ὅπου μ’ ἤφερε ἐμπρόςσου.

Γ Ν Ω Μ Ι Κ Α .

Συνείθως, ἡ Καταδρομὴ εἶναι ὁ Σαλπικιτῆς τῆς Ἀλήθειας.

Ἀλήθεια χωρὶς τὴν καταδρομήτης, εἶναι πρᾶμμα κωλοβό.

Ἡ Ἀλήθεια εἶναι μία Ἀχτίνα πού μᾶς ἔρχεται ἀπὸ τὸν Οὐρανὸν, τοῦ κάκου ἡ Κατρεγαριά ἀπλῶνει τὴν ὀμπρέλατης. Ἡ ὀμπρέλα τῆς Κατρεγαριάς εἶναι πρόσκαιρη καὶ φθαρτὴ· ἡ ἀχτίνα τῆς Ἀλήθειας αἰώνια καὶ ἀκαταδάμαστη.

Il prossimo impero della verità è certo. L' impostura glielo contende : ma in questa contesa non è che questione di tempo.

Ἡ ἀλήθεια μέσῃ στὸ στίθους ἐκείνου πού δὲν τολμάει νὰν τῆνε πῆ, εἶναι σὰν τὰ χρήματα μέσῃ στὸ σεντούκι ἐκείνου πού δὲν τολμάει νὰν τὰ ξοδεύῃ. Τὰ χρήματα δὲν ὠφελοῦνε παρὰ ὅταν διαδίδονται· ἡ Ἀλήθεια δὲν ὠφελεῖ παρὰ ὅταν διαδίδεται.

Ἀλήθεια, ἀπὸ τὸ ἀστεριτικὸ καὶ τὸ λήθη πρᾶγμα πού ἀποκλείει τὴ λησμονησία· δὲ λησμονηταί· δὲ κρύβεται.

‘Ο Ὑπεύθυνος Ἐγδότης ΑΝΔ. ΛΑΣΚΑΡΑΤΟΣ.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ «Η ΚΕΦΑΛΑΪΝΙΑ» 1850
ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΑΘΕΟΥΡΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΑΘΕΟΥΡΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

ΑΙΣΒΥΛΦ0025

